



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Aurea Rosa id est preclarissiam[!] expositio sup[er]
euangelia totius anni: de Tempore [et] de Sanctis. tam
s[ecundu]m ordine[m] Predicato[rum] q[uam]
s[ecundu]m Curia[m]**

Mazzolini, Silvestro

[Augsburg], 31. Okt. 1510

VD16 M 1750

Sabbato post d[omi]nicam quartam in Quadragesima. Tex. euange. Joa[n].
ca. viij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70429](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70429)

Sabbato post do. III. quadra.

(Multi ergo ex iudeis q̄ venerāt ad mar-
riā & marthā: et viderant que fecerat: cre-
diderūt in eum) In hac parte est mora
le documentū: de q̄ ait Aug⁹. sup. Joan.
Intelligim⁹ tres mortuos q̄s in corpib⁹
dñs suscitavit: aliquid significare de re-
surrectionib⁹ animarū. Hec ille. Et Grego⁹.
liij. mora. Puellaz em̄ i domo: puer⁹ extra
portā: in sepulcro autē Lazari suscitavit.
Adhuc q̄ppe in domo mortu⁹ iacet q̄ iacet
in peccō. Jā quasi extra portā ducit: cui⁹
iniq̄tas vsq̄ ad inuerecundā publice p̄-
petrationis opaf. Sepulture p̄o aggere p̄-
mitur q̄ in p̄petratione neq̄tie etiā viu con-
suetudinis p̄cessus grauat. Sed hos ple-
rūq̄ diuina grā respectus sui lumine illu-
strat. Hec ille. Et intendit Grego. illū ia-
cere f̄cise in peccato q̄ adhuc illud opere
nō compleuit.

Sabbato post dñicam quar-
tam in Quadragesima.
Lex euange. Joā ca. viij.

Icebat Iesus turbis
iudeorū. Ego sum lux
mundi: qui sequit me
nō ambulat in tenebris: sed ha-
bebit lumē vite. Dixerūt q̄ pha-
risei. Tu de teipō testimonium
perhibes: testimonium tuū nō est
verum. Respondit Iesus & di-
xit eis. Etsi ego testimonium p̄hi-
beo de meipso: verum est testi-
monium meum quia scio vñd̄ ve-
nio: aut quo vado. Vos autē ne-
scitis vñd̄ venio aut q̄do vado.
Vos fm̄ carnē iudicatis: ego nō
iudico quēq̄. Etsi iudico ego:
iudiciū meū vñd̄ est. quia solus
nō sum: sed ego & qui misit me
pater. Et in lege vestra scriptū
est quia duorū hominū testimo-
nium vñd̄ est: Ego sum qui testi-
monium p̄hibeo de meipso. et te-
stimonium p̄hibet de me q̄ misit
me pater. Dicebāt ergo ei: Vbi

est pater tuus: Respōdit iesus
Neq̄ me scitis: neq̄ patre me-
um. Si me sciret: forsitan & pa-
tre meū sciretis. Nec verba lo-
cutus est iesus in gazophylacio
docens in templo. Et nemo ap-
prehendit eū. quia nō dux vñd̄
erat hora eius.

Icebat Iesus tur-

bis iudeorū. Ego sum lux mū-
di (2. c.) Joā. viij. In p̄nti eua-
gelio agit de quadā ch̄ri disputatione ad
iudeos habita: de q̄ tangunt tria puncta
scz. Contradictio: Confutatio: Interro-
gatio.

Quantū ad primū tangit quomō con-
tradixerunt ch̄risto iudei. Est autē scien-
dum q̄ illa que hic narrant contigerunt
statim post absolutiōnē adultere mulieris.
Dicit ergo (Dicebat iesus turbis iudeo-
rum) Ista verba nō habent formaliter in
textu euāgelij: q̄uis sit ibi ista sententia.
Durant autē ecclesia verba vt melius
introducere euāgelij p̄sens. Terus ac
textus postq̄ dixerat iesus: Noli peccare:
hic est (Ite) ergo locutus est eis) scz iude-
is qui remaserat: abeuntib⁹ pharisais con-
fusus ex scriptura quā viderat (Iesus di-
cens) Quia em̄ poterūt astantes mirari
q̄ ei peccata sine satisfactione dimisisset: &
dicere: vñd̄ iste talem habet potestatem:
ideo domin⁹ voluit suam excellentiaz de-
clarare: & suā deitātē: & fm̄ Alchuinuz:
ostēdens se esse deū. i. lucem expellentem
omnes tenebras. Sunt autē fm̄ sanctum
Ibo. triplices tenebre. s. Ignorātie. P̄s.
Nescierūt nec intellexerūt: in tenebr⁹ am-
bulant. Et Culpe. Eph. v. Eratis aliqui
tenebre. Et Pene Barth. xv. Inutilem
seruū. p̄iāte in tenebras exteriores. (Ego
sum lux mūdi) inq̄: quia p̄ ch̄ristuz fugā-
tur peccatorū et errorū & tormentorū
tenebre: & fere id est demones recludunt
in cauernā abyssi expulsi de hoc mūdo: et
omnibus ostendit via veritatis & iusticie
expansis vbiq̄ terrarū radijs doctrine.
Non autem dixit lux galilee vel palesti-
ne fm̄ Ch̄r̄s. sed mūdi. Est autē sciēdū

q̄ sicut dicit Aug⁹. Daniehel delirantes sic
 deū crediderūt esse quādam lucē corporeā
 infirmitatē ita ch̄m crediderūt esse solē istū
 quē oculis carnis aspiciunt. Sed isti nō in-
 telligūt q̄ ch̄s sit spūalis z nō corpāl lux
 (Qui sequit̄ me credēdo z imitādo (non
 ambulat in tenebris) error̄ vel perōz vel
 penaz infernaliū. Nā ch̄s cū sit p̄ma ve-
 ritas nō pōt mētiri: z cū p̄ma volūtas
 nō pōt peccare. vt p̄t̄ p̄ san. Tho. i. pre. q.
 xxv. z. j. di. xliij. z cū sit ip̄e q̄ ē caput in glo-
 ria: mēbra ei⁹ nō pōt esse in miseria. Vel
 aliter s̄m san. Tho. Qui sequit̄ me nō am-
 bulat in tenebris: ignorātie: qz lux veritas
 Nec culpe: qz sum via: nec danatiōis eter-
 ne q̄a sū vita (sed habebit lumē) fidei z gr̄e
 Quoz p̄mū dirigit intellectū: scdm̄ p̄o p̄
 charitatē dirigit affectū. i. volūtatē. vtrūq̄
 q̄ p̄o d̄r lumē (vite). i. qd̄ est a vita infusū
 id est a deo: z ad vitā eternā p̄d̄ens. Vel
 idēo vite: qz p̄ncipalit̄ est opatiōis vital̄
 q̄ dicit̄ vita. i. intellectiōis s̄m san. Tho.
 (Dixerūt q̄ pharisei) id ē qd̄ā religiōsi ma-
 gne opiniōis ap̄d iudeos. Sed q̄re maḡ
 isti q̄ alij volūt̄ tradicere: Quia ch̄s di-
 cens se lucē: dixit se deū vel aliqd̄ magnū
 vt putabāt vltra alios hoies: ip̄i aut̄ erāt
 q̄ volebant videri magni z scri: idēq̄ tan-
 q̄ inuidi tradicunt. Sed quō ibi fuerūt
 pharisei: Nā de eis dictū est an̄ imediate
 q̄ adduxerūt adulterā cū scribis: z q̄ vn⁹
 post vnū exierūt: z q̄ iesus remāsīt sol⁹ z
 mulier in medio stans. Dico q̄ quidā mu-
 lierē adduxerūt: et quidā ante ibi erāt au-
 diētes ch̄m: z isti etiā remāsērūt: illis ab-
 euntibz: z isti sunt qui nūc ch̄o tradicūt
 dicētes (Tu de teip̄o testimoniū phibes)
 Potest aut̄ hoc legi interrogatiue: z sonat
 indignatiōē: z remissiuē: z sonat irrisiō-
 nem: quasi dicant: Valos habes vicinos
 qui te laudibz efferre nō curāt (Testimo-
 nium tuū nō est verum) Quia em̄ natura
 humana prona est ad laudes: p̄ritum re-
 stimoniū suspectū est: ideo d̄r nō esse vez:
 id est firmū z stabile vel autenticū. Est
 aut̄ in hac parte litterale documētū: q̄ q̄li-
 bet debet conari sequi ch̄m: qz sine erro-
 re p̄ducit ad requirē. j. Pet. ij. Ch̄s pass⁹
 est p̄ nobis: vobis relinqs exemplū vt se-
 quamini vestigia eius.

Quātū ad scdm̄ tangit p̄futatō phari-
 seoz: cū d̄r (Redit iesus z dixit eis Etsi
 ego testimoniū phibeo de meip̄o: vez ē te-
 stimoniū meū) Quasi dicat. Quasi alij a
 me testimoniū phibēt de me: vt Joānes z
 oēs p̄bere. Dato t̄m q̄ ita sit q̄ ego solus
 mihi phibea testimoniū: adhuc veruz d̄r
 co (quia scio vnde venio) qz deus sum a pa-
 tre missus p̄ originē z incarnatiōez: z p̄
 quēter testimoniū meū idoneū est q̄ deuz
 nemo nisi deus pōt sufficient̄ p̄mēdare (et
 quo vado) qz homo sum tendēs ad mortē
 vt p̄ cruce adq̄rā mihi oēm p̄tatem in cel-
 lo z in terra sup̄ hoies z angelos z omnē
 creaturā: idō sū dign⁹ fide. Vel s̄m Ch̄y-
 so. sensus est. Ex deo sum: z deus: z dei fi-
 lius. Redit aut̄ in idē cū p̄ozibz (Vos aut̄
 nescitis vnd̄ venio aut̄ q̄ vado) qz. i. hoies
 videbāt: z deū nō credebāt: vt d̄r Aug⁹.
 ideo nesciebāt a q̄ p̄fesserat eternalit̄: vel
 missus fuerat tp̄alit̄ (Vos s̄m carnē iudi-
 catis) id est iniuste s̄m Ch̄yso. sicut z s̄m
 carnē viuere est iniuste viuere. Vel s̄z ap-
 parentē z visam hūanitatē: s̄m Theo. et
 Aug. dicentē. Quia em̄ deū nō intelligit̄
 z hoiem videtis: id̄ vobis arrogāsis videoz
 qz de me testimoniū phibeo. D̄s em̄ ho-
 mo quādo de se vult phibere testimoniū
 laudabile: sup̄bis z arrogans videt. Ho-
 mines em̄ infirmi sum⁹: vez dicere z mē-
 tiri possum⁹: lux mentiri nō pōt. Nec ille
 (Ego nō iudico quēcūq̄) qd̄ s̄m Aug. d̄r
 p̄liciter intelligit̄. Vno mō subaudiendo
 nunc vel modo: quia nō venit in p̄mo ad
 vntu iudicare: sed liberare. Alio mō sub-
 audiēdo s̄m carnē: quia nō iudicabat s̄m
 carnē sicut ab homibus iudicabat. Et vlt̄
 detur velle Aug⁹. q̄ ch̄s quia nō iudica-
 bat s̄m carnē. i. s̄m extrinsec⁹ apparentia:
 iudicabat s̄m veritatē. (Etsi iudico ego)
 id est posito q̄ iudicārē s̄m Aug. vel quā-
 do iudicabo: s̄m alios (iudiciū meū veruz
 est) id est esset vel erit (quia nō sum solus)
 Si in deo esset t̄m vna p̄sona: esset solus:
 dato q̄ milia angeloz assisterēt ei. qz soli-
 tudo nō tollit p̄ cōsortium differentis na-
 ture. Unde z homo solus dicitur in boz
 to etiam ibi sint mille herbe. Quia ergo
 in diuinis est pluritas personarū in eō-
 sentie identitate: ideo nulla diuinā p̄sona

Babbato post do. III. in quadra.

dicat sola: vt patz p s. Tho. j. di. xxi. z. j. q. xxxj. (Sed ego z q̄ misit me pater) uno z spūscru. Et deinde arguit ad ppositum suū dicens (Et in lege v̄ra) .i. vobis data z male seruata (scrip̄tū est) Deut. xix. qz duozum hoim) z multo fortius duaz psonaz diuinaz testimoniu v̄rū est. i. p̄ vero i iudicio habendū est: vt videt velle s̄a. Tho. z Aug. Quis falsum esse possit (Ego suz qui testimonium phibeo de meipso) Ecce vnū testē z testimoniu phibet de me q̄ mi sit me pater) Ecce aliū. Sed p̄tra arguit Chryf. qz nō est q̄s idoneus testis in p̄pria causa: nec p̄prie tūc duo testant sed vnus. Nō ergo ch̄s efficacit arguit. Ad hoc q̄ r̄ndet idē Chryf. qz ch̄s p̄ ista nihil aliud facere voluit q̄ seipm asserere patri equalem in phibendo testimoniu p̄ miracula. Sed ista non vident p̄sonare littere: in q̄ saluator videt velle arguere modo dicto. Ideo alij dicūt qz ch̄s inq̄ntum p̄sona diuina reddebat testimoniu sibi inq̄ntū hoimō erat: z sic due p̄sone ibi testificabant. Sed hoc nihil est: qz nō p̄stabat iudis in diuinis esse duas p̄sonas: s̄ hoc negabāt: ideo argumentū erat inefficax. Et p̄terea illō cui testimoniu phibeat p̄ ly me: qd p̄ p̄sona tenet euz sit p̄nomē z nō p̄ natura. Ergo eadē erat p̄sona testificas z cui testimoniu reddebat: ergo idem quod p̄us. Ideo dicendū est sicut dicit Alchuinus qz ch̄s intendit arguere a minori affirmatiue sic. Si duobz hoimibz credidit q̄ mentiri possunt: qua ratione refelli debet meū et patris mei testimoniu qd̄ irrefragabile ē. Dato em̄ (s̄ hoc nō dicat Alchuinus) qz si lius taceret plus valet testimoniu dei patris p̄ se solū dū p̄ miracula ch̄s fert testimoniu q̄ mille hoim. Vel possim dice- re qz testimoniu ei q̄ in p̄pria causa testat est suspectū: qm̄ deus nō asserit tales vera testificari. Vbi hō deus redderet testimoniu de veritate testis: tūc in nullo testimoniu ei est suspectū: z sic est in p̄posito. S̄ q̄re ch̄s nō sumpsit argumentū a Joāne Statim em̄ eos iudicasset: Ad hoc dico qz fecit sic: p̄mo: qz volebat de sua deitate disputare. Secdo qz potuisset eis testimoniu Joānis quē hoiez credebāt esse suspectū nisi allegasset qz deus ei testimoniu phi-

bebat. In hac p̄te est documentū moralē: qz nūc mlti sunt pharisei .i. p̄tōres a deo diuisi: q̄s dñs nō iudicat p̄ iusticiā vt saluet p̄ misericordiam: sed p̄tinue efficiunt peiores Eccl̄s. viij. Quia nō cito p̄fertur contra malos sentētia: absqz vllō timore filij hominū p̄perrāt mala.

Quantū ad tertiu sequit̄ interrogatio quā iudei fecerūt ch̄s cū dicit (Dicebāt q̄ ei) carnalis .i. ch̄i patre accipiētes: vt dicit Augusti. (Ubi est pater tuus) Hoc autē fm̄ Augusti. dicūt qm̄ vellent dicere. Nō videmus patre tuū de te testificari vt dicit: Ubi est est: Sed fm̄ Theo. hoc dicūt improprie: tes ei qz patre tanq̄ spuri nō cognoscant: vel tanq̄ ignobilis ignobilē habeat: s̄ vt ait quia id nō sciēdi sed tentādi anio dixerunt. Ad p̄missam q̄stionē ch̄s nō r̄ndet Vñ sequit̄ (R̄ndit iesus: Neqz me scitis) fm̄ originē diuinā: licz fm̄ humanitatem v̄rū sit illud Joan. vj. z me scitis z vnde fm̄ scitis (neqz patre meum) quasi di. fm̄ Aug. Querit̄ scire patre meū quasi me cognoscatis: quia effigie vultus videtis: sed me nescitis: z p̄sequēter patre meū vobis ostēdere nolo. P̄ius em̄ est vt me nō uertis. z tunc patre meū scietis: qz (si me sciretis) quisqz p̄ oia suz similis patri: imo qui sum vnū cū patre (forsitan z patrem meū sciretis) Causa em̄ vt ait Chryf. nesciēdi patre est ignorātia filij. Sed dicit forsitan fm̄ Aug. nō dubitādiōis causa: s̄ eo modo q̄ indignat̄ certa dubitādo p̄ferre. sicut si dñs iratus seruo dicat: Lō: emnis me: p̄sidem: forsitan dñs tuus sum. Sic et dñs dubitādo increpat infideles. Est autē sciendū qz licz iudei crederēt vnū deū: nec tū iusti z maiores vt Symeon cōiter mysteriū trinitatis ignorabāt: qz nondū erat plene reuelatū. Quidā igit vt dicit Origenes ex his occasione sumentes erroris: dixerūt patre ch̄risti nō esse deū veteris testamenti: quē iudei cognouerūt. fm̄ illud Ps. Notus in iudea deus. Sed dicēdū est primo iudeos deū patre ch̄ri ignorasse qz ad modū ignorantū se habuerūt inq̄ntum mādāta eius nō seruauerūt. Secūdo qz ei spūaliter p̄ amorē nō adheferunt: sicut cogitēs adherer bono cognito. Tertio quia licz cogitērent eum p̄ fidem: non

tamē habebat de eo plenā sciām: s̄m illud
 Jo. j. Deū nemo vidit vnq̄: vnigenit⁹ zc
 Quarto qz in veteri testamēto innotuit p̄
 sub rōne dei oipotētis: nō tñ sub rōne pa-
 tris hñtis filiū substantiale. He q̄truoꝝ
 rōnes sunt sc̄i Tho. in postilla: sed q̄traz
 intellige de iudeis minoribz vel malis: q̄a
 mysteriū trinitat̄ sp̄ a maioribz fuit cogni-
 tum nisi essent mali nesciētēs q̄stre tene-
 bant: vt patz. ij. q. ij. ar. viij. (Hec verba
 locut⁹ est ielus in gazo phylacio). i. in loco
 vbi erat gazophylaciū. i. arca s̄m magist.
 hist. in q̄ offerebant z suabant munera p
 tēpl̄i repatiōe: a gaze p̄sice: latine diuitie:
 z phylare qd̄ est fuare. Habebat autē vt
 idē dicit foramē de sup: p qd̄ dū clausa erat
 pecunia inferebat. Corbona s̄o vel corba
 erat arca in q̄ munera reponebant vortua
 sicut in musach: regia vel diez solepnituz.
 Quelibz tñ haz generalī noie gazo phyla-
 ciū dicebat. Hoc autē introducit euāgeliz
 sta vt sciām q̄ ch̄s publice loq̄bat (do-
 cens in tēpl̄o) id est in atrio tēpl̄i vbi s̄sue
 nerūt isti docere: z ob hoc magis indigna-
 bant (Et nemo apphēdit eū) q̄uis habe-
 rēt apphēdēdi volūtate (qz nōdū venerat
 hora eius). i. in q̄ pati veller s̄m Aug. Nō
 autē ei⁹. i. in q̄ fato vrgente pati cogeref.

Et in hac pte ē litterale documētū q̄a-
 tum teneamur ch̄o: qz sp̄ore se p nob ob-
 tulit. Hiero. ad Oceanū. Ch̄us p salute
 nra doctum verberibz: sputaminibz facie:
 maxillas palmis nō pfundit pparare: et
 nos p eo etiā leue pfundimur audire vni-
 cium. Hec ille. Est autē notandū q̄ hoc
 euāgelizū legit in die virgini p̄secrata: qz
 in sensu quali allegorico ei conueniūt illa
 verba: ego sum lux mūdi zc. Et p h̄ etiāz
 apparet differētia maior inter ipam z ce-
 teras mulieres q̄ non sunt caste vt ea de q̄
 sabbato pcedēte dictū est. Quō ar sit lux
 mūdi ostendit Salomō Cant. vj. dicens
 Que est ista q̄ p̄gredit q̄i auroꝝ p̄surgēs
 pulera vt luna: electa vt sol: terribilis zc.
 Nā p̄cōtibz est auroꝝ fugās p̄cōz tene-
 bras: z adducēs ḡre splendore. Vñ dicit
 mater misericōdie. Tribulatis autē est q̄i lu-
 na: q̄ dñat sup mari. i. amaricat⁹: z lucz no-
 ctē. i. in tribulatiōe. z est pulera. i. plene lu-
 cens. i. tota nocte in p̄ncipio tribulatiōis

dando p̄stantiā: in medio p̄seuerantiā: z
 in fine coronā. Et tāto meli⁹ p̄parit q̄nto
 z ipsa ē passa. Sicut em̄ s̄m Augul. luna
 obscurat tripliat. i. qz est vacua: aut nube
 recta: aut eclipsata. Sic brā virgo tripliz
 cē hūit tribulatiōes: singularē. i. q̄i fugi-
 ens in egyptum fuit vacua oī p̄solatiōe: z
 q̄i p̄dīto filio fuit nube doloris occupata:
 z q̄i ch̄o pendēte fuit sanguinolēta Vñ
 etiā respectu hoz dicit mater misericōdie. In-
 stis ar est velut sol emittēs radios ḡraruz
 z p̄solatiōnū: vñ z m̄ gratie dicit. Lucez
 aut p exemplū suaz virtutū: z bñficiū
 suaz ḡraz: de quibz Eccl. i. xxiij. Ego ma-
 ter pulcre dilectiōis z timoris z agnitōis
 z sancte sp̄ei. Tentatis autē est sicut acies
 armata. Nā ei⁹ noiatio est bacul⁹ in dor-
 so diaboli. Nume. xxiij. Cōsurget s̄ga de
 israel zc. Eius autē saluatio est tonitru⁹
 rotās diaboli. Ps. Vox tonitruū tuū i rotā
 ra. Et laudatio est pugio trūcās caput
 Holofernis. Judith. xvj. Et iō ad eā dñs
 cimus: Tu nos ab hoste p̄ge.

Dñica de passione

Tex. euang. Joā. ca. viij.

Icebat Iesus turbis
 o iudeoz z p̄ncipibus
 sacerdotū. Quis ex vo-
 bis arguet me d̄ pctō. Si v̄itas
 tē dico q̄re vos nō credit̄ mibi:
 Qui est ex deo: verba dei audit.
 Propterea vos nō auditis: q̄a
 ex deo nō estis. Responderūt ḡ
 iudei: z dixerūt ei. Nonne bene
 dicim⁹ nos qz samaritan⁹ es tu
 et demoniū habes? Respon-
 dit ielus. Ego demoniū nō ha-
 beo: sed honorifico patrē meū z
 vos inhonorastis me. Ego autē
 nō quero gloriā meā: est q̄ que-
 rat et iudicet. Amen amen di-
 cō vobis: si q̄s sermonē meū ser-
 uauerit: mortē nō v̄idbit i eter-
 nū. Dixerūt iudei. Hunc cogi-